

[Justitsministeren.]

var, men jeg synes ikke, det er rigtigt at komme ind paa Udtalelser, som er faldet i et Udvalg.

Hauch: Jeg skal ingenlunde komme ind paa at referere den Forhandling, der fandt Sted i Fællesudvalget, men naar den højtærede Justitsminister siger, at det var Venstres Skyld, at Juni Termin 1932 ikke kom med, saa er det dog en noget dristig Paastand, eftersom det Lovforslag, der nu er Lov, paa det Tidspunkt, da det forlod Landstinget, havde en Skikkelse, hvorefter Juni Termin 1932 var taget med under visse Forudsætninger med Hensyn til Fremskaffelse af Midler. Det er den Kendsgerning, jeg har peget paa, og andet har jeg i denne Forbindelse ikke sagt.

Jensen (Aale): Jeg var ogsaa med i Fællesudvalget og skal i øvrigt ikke referere, hvad der blev sagt der, men jeg har det bestemte Indtryk, at Justitsministeren i dette Forhold har saa ubetinget Ret. Det var netop det ærede Medlem, der gik i Spidsen for, at Juni Termin skulde gaa ud.

Veistrup: Det ærede Medlem (Hauch) har jo aflagt Bekendelse om, at Regeringen havde stillet Forslag om, at Juni Termin 1932 skulde med. Nu siger det ærede Medlem, at under visse Forudsætninger vilde Venstre være med, og disse Forudsætninger var, at Staten skulde stille Garanti for Beløb, hvis Størrelse overhovedet ikke lod sig beregne. Derfor erklærede vi: det vil vi ikke være med til, men vi fastholdt, at Juni Termin 1932 skulde tages med. Hertil sagde saa Venstre: det kan vi ikke gaa med til, naar Staten ikke vil tage Del i den voldsomme Risiko. Derfor kan det ikke nytte, at det ærede Medlem vil give det Udseende af, at det først er nu, Ministeriet er kommet i Tanker om, at det vilde være heldigt at tage Juni Termin med. Det er de Herrer, der har udskudt den i sin Tid, og det slipper de Herrer ikke udenom.

Hauch: Jeg synes, at dette Forhold ligger saa klart, at det er mig ubegribeligt, at man kan disputere om det. Kendsgerningen er den, at da Lovforslaget forlod Landstinget, vedtaget her med Venstres og de Konservatives Stemmer, var Juni Termin 1932 med, og da det kom over i Folketinget og blev behandlet i Fællesudvalget, gik Juni Termin 1932 ud. Af hvilken Grund den gled ud, kunde ikke være nogen Hemmelighed for nogen. Det

var, fordi Ministeriet paa det Tidspunkt ikke vilde gaa ind i nogen Risiko og formentlig ikke havde kunnet formaa Nationalbanken til at gaa ind i nogen Risiko. Nu udtaler jeg min Glæde over, at det er lykkedes Ministeriet at skaffe det Grundlag, der skulde til for at tage Juni Termin 1932 med, og det er mig ubegribeligt, at det kan give Anledning til saa meget Postyr.

Oluf Jensen: Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke forstod mine Udtalelser før. Jeg skal nævne et bestemt Eksempel, saa forstaaes Sagen maaske bedre. Det drejer sig altsaa om tre Terminer. Nu forfalder Betalingen første Gang den 1. December 1931, anden Gang den 1. Juni 1932 og tredje Gang den 1. December 1932. Det er tre Terminer efter Juni Termin 1931. Hvis der i sin Tid havde været tænkt paa de Terminer, tror saa den højtærede Justitsminister, at Amtsnævnene kunde faa deres Arbejde for de Laans Vedkommende, der forfalder den 1. December 1932, færdigt til Marts 1933? I det oprindelige Lovforslag var der sat et halvt Aar længere end den sidste Termin, og det bliver nu forlænget til den 11. Marts. Jeg tror ikke, at Amtsnævnene kan naa at blive færdige med deres Arbejde vedrørende de Ydelser, som forfalder 1. December 1932, til Marts 1933.

Justitsministeren (Zahle): En Termin, der falder den 1. December 1931, maa formentlig være den anden Termin i 1931. Det, det drejer sig om, er den 11. Juni og den 11. December Termin 1931, altsaa første og anden Termin 1931, samt nu medtaget 11. Juni 1932, altsaa første Termin i 1932.

Formanden: Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Jensen [Aale]) har Ordet for en kort Bemærkning, men jeg bemærker, at Rækken af de korte Bemærkninger snart maa afsluttes, for at vi kan undgaa Gentagelser.

Jensen (Aale): Jeg maa maaske gøre den beskedne Bemærkning overfor den ærede Ordfører for Venstre (Hauch), at det ikke er mig, der har givet Anledning til denne Debat. Jeg giver i øvrigt det ærede Medlem Ret i, at Sagen er let forklarlig. Det er for mig saa ganske uforstaaeligt, at der kan rejses et saadant Postyr, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, i denne Anledning. Det var det ærede Medlem, der fremdrog Sagen paa en forkert Maade. Enhver, der har haft med Sagen at gøre, ved, at den